

Det er ikke gode tider, når danskerne oplever de højeste prisstigninger i 18 år – jeg gentager: 18 år. Ikke mindst fødevarerpriserne, hvor vi alle sammen, når vi kommer ned i supermarkedet, oplever, at der er store stigninger, op til 8 pct. Det går ud over de mennesker, som ikke har mærket flødeskumstiden, og som ikke har særlig meget at gøre godt med i dagligdagen. Det betyder ganske enkelt mindre livskvalitet, særlig for grupper som førtidspensionister og folkepensionister. De kan mærke, at det bliver svære. Så det er urimeligt at tale om gode tider. Socialdemokraterne er parat med en udstrakt hånd til lige præcis de grupper, der bliver ramt af prisstigninger. Det manglede bare.

En anden konsekvens af regeringens politik vil vise sig allertydeligst efter sommerferien, men vi ser jo allerede opløbet til det her i kommuneforhandlingerne. Alarmklokkerne ringer fra alle sider, når vi diskuterer kommunernes økonomi, og mest nådesløs er kritikken måske i virkeligheden fra de borgerlige borgmestre. KL's formand, Venstremanden Erik Fabrin, taler om et klart løftebrud. Furesøs Venstreborgmester, som i forvejen må trækkes med et V-eksperiment i Farum, kunne bare en gang imellem, som han siger, godt tænke sig, at de afgivne løfter blev fulgt op med penge. Og de er ikke de eneste, der er skuffede over en regering, der ikke på nogen måde lægger op til at holde de løfter, den gav i valgkampen.

Kan I huske de løfter? Statsministeren gav jo store løfter. Han nævnte dem ikke i dag, men han gav dem alligevel. Der var næsten ikke noget, vi ikke kunne få. Som statsministeren sagde det: Tiden er inde til, at vi giver vores skoler, daginstitutioner, plejehjem og sygehuse et betydeligt kvalitetsløft. Og som statsministeren skrev på sin blog: Vi kan ikke byde vores børn, at de skal gå i nedslidte skoler med utidssvarende klasselokaler og uhumske toiletter. Så stor var hans bekymring, dengang. Der skulle gøres en indsats for de offentligt ansatte, men det var, som jeg siger, dengang, i valgkampen. Nu viser løfterne sig at være et kæmpe bluffnummer, og statsministeren og finansministeren har oven i købet ikke mod og mandshjerte til selv at tage skraldet over for de borgere, der ikke får det, de forventede. Nej, det må kommunerne og borgmestrene gøre. Finansministeren og statsministeren gemmer sig.

Et tredje kriseramt område er vores sundhedssektor, hvor Venstres næstformand også har sat sit præg gennem 6 år som sundhedsminister.

Sundhedsvæsenet er et af velfærdssamfundets kronjuveler. Fri og lige adgang til sundhedsbehandling af høj kvalitet skaber tryghed og muligheder for den enkelte, og derfor er den aktuelle udvikling helt uacceptabel. Det danske sundhedsvæsen befinder sig i en historisk krise. Patienterne flygter, personalet flygter, og regeringen, ja, den flygter som sædvanlig fra ansvaret. Regeringen mangler mod til at prioritere, og resultatet er, at patienter med livstruende sygdomme ikke bliver behandlet hurtigt nok. Reglen i det danske sundhedsvæsen skal selvfølgelig være, at de sygeste bliver behandlet først. Det lyder selvfølgelig, men sådan er det ikke i dag, og derfor burde regeringen naturligvis have haft mod til at prioritere. Den burde have ventet med at indføre 1 månedes behandlingsgaranti til mindre alvorlige lidelser, indtil behandlingen af livstruende sygdomme var på plads.

Men når det offentlige sundhedsvæsen mangler ressourcer, er det jo bl.a., fordi regeringen med åbne øjne har valgt at favorisere det private sundhedsvæsen. Og jeg vil godt understrege, når vi skal i gang med den her diskussion, at Socialdemokraterne ingen problemer har med, at borgerne har frit valg. Vi har ingen problemer med sundhedsforsikringer eller privathospitaler.

KL 11:00

Men vi kan ikke acceptere, at den private sundhedssektor systematisk bliver bedre stillet end den offentlige sektor. Der må være fair konkurrence. Derfor vil vi have nye takster for det offentliges brug af private klinikker. De høje takster, som sundhedsministeren i dag har besluttet, betyder, at man nærmest skal være idiot for ikke at kunne tjene penge på at drive privat sundhedsvæsen i Danmark. Og man skal bare huske, at det er skatteborgernes penge, der går til den fortjeneste på privathospitalerne. De takster, vi har, skal naturligvis afspejle, at vi har helt forskellige forpligtelser i det private sundhedsvæsen og i det offentlige sundhedsvæsen. De private hospitaler skal ikke drive forskning, de skal ikke uddanne nye læger og sygeplejersker, de har ingen akutte patienter, kroniske patienter eller tunge medicinske patienter, og det skal selvfølgelig afspejles i de priser, der gives.

Vi har også foreslået regeringen en anden ting, som ville gøre det ud for en prioritering, og det er at afskaffe skattefradraget for private sundhedsforsikringer. De er jo for manges vedkommende rene spring over køen-forsikringer, og vi har i dag en situation i Danmark skabt af